

Ομιλία π. Γεωργίου Σχοινά στο Αγρίνιο: «Πώς θα μάθουμε να παλεύουμε;»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Πνευματική διάλεξη με θέμα: «Πώς θα μάθουμε να παλεύουμε;» πραγματοποιήθηκε στο Αγρίνιο, το Σάββατο 30 Νοεμβρίου 2024, στην αίθουσα εκδηλώσεων της Χριστιανικής Ενώσεως Αγρινίου.

Την εκδήλωση συνδιοργάνωσαν η Ενωμένη Ρωμηοσύνη και ο Τηλεοπτικός Σταθμός ΑΧΕΛΩΟΣ TV, υπό την αιγίδα της Ιεράς Μητροπόλεως Αιτωλίας και Ακαρνανίας. Ομιλητής ήταν ο Αιδεσιμολογιώτατος, Πρωτοπρ. Γεώργιος Σχοινάς, Εφημέριος του Ιερού Ναού Αγίου Νικολάου Φιλοπάππου Αττικής.

Κλείνοντας την εκδήλωση ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός ευχαρίστησε με θερμούς λόγους τον π. Γεώργιο για την παρουσία του και την εμπεριστατωμένη ομιλία του, λέγοντας μεταξύ άλλων ότι «στο πρόσωπό του πάντοτε διέκρινα έναν αγωνιστή κληρικό, που κατόρθωσε να κάνει την μικρή Ενορία του μια ζωντανή κυψέλη, μέσα στην οποία το κάθε μέλος της αισθανόταν ότι ανήκει σε μία οικογένεια. Χάρηκα, γιατί σήμερα τον άκουσα μετά από αρκετά μεγάλο χρονικό διάστημα και διαπίστωσα την πνευματική του ωριμότητα, αλλά και το ορθό εκκλησιολογικό του φρόνημα

Αναφερόμενος στο θέμα της ομιλίας, τόνισε ότι «όντως καλούμαστε και εμείς όλοι να γίνουμε πνευματικοί αγωνιστές, γιατί πρέπει να ακολουθήσουμε τον Κύριο μας Ιησού Χριστό, ο Οποίος “ἐξῆλθε νικῶν καὶ ἵνα νικήσῃ» με την αγάπη και με τη θυσία Του. Θα πρέπει να αγωνιζόμαστε πάντοτε με την αγάπη και για την αγάπη. Ο δικός μας αγώνας πρέπει να ακολουθήσει τον δρόμο που οδηγεί προς τον Γολγοθά και προς τον Σταυρό, για να μπορέσουμε να βιώσουμε και την Ανάσταση.

Ο π. Γεώργιος μας υπενθύμισε κάτι που δεν πρέπει να λησμονούμε: ότι ο πνευματικός μας αγώνας πρέπει να γίνεται μέσα στην Εκκλησία. Αν αισθανόμαστε ότι είμαστε εκτός Εκκλησίας δεν υπάρχει λόγος να αγωνιστούμε πνευματικά, γιατί, τότε ο διάβολος κυριολεκτικά μας έχει κυριεύσει.

Μέσα στην Εκκλησία δεν αγωνιζόμαστε για να σώσουμε την Εκκλησία, αλλά για να σωθούμε εμείς, χάρη στην Εκκλησία. Αυτό είναι κάτι που δεν θα πρέπει να το λησμονούμε ποτέ, γιατί πολλές φορές διακατεχόμαστε από έναν πνευματικό δονκιχωτισμό. Γινόμαστε «Δον Κιχώτες» μέσα στην Εκκλησία και πολλές φορές παλεύουμε ενάντια σε εχθρούς, που δεν υπάρχουν, αλλά εμείς τους δημιουργούμε για να καλύψουμε δικά μας κενά και πνευματικές ελλείψεις.

Ο πνευματικός αγώνας, που όντως απαιτεί πολλές φορές κόπο, θυσία, κατάθεση ψυχής, ιδρώτα και αίμα μαρτυρίου, είναι ό,τι πιο συναρπαστικό μπορεί να μας δώσει ο Θεός. Είναι ένας όμορφος αγώνας, γιατί δεν τον κάνουμε μόνοι μας. Έρχεται ο Χριστός να καλύψει τις δικές μας ατέλειες, να μας προσφέρει τη δική Του δύναμη και να ενωθεί με τη δική μας αδυναμία. Η έκβαση του αγώνα δεν εξαρτάται από εμάς. Αλίμονο αν ήμασταν αυτάρκεις στον αγώνα μας. Τότε δεν θα είχαμε ανάγκη τον Χριστό. Και αν δεν έχουμε ανάγκη το Χριστό, τότε για ποιόν αγωνιζόμαστε; Με τον Χριστό αγωνιζόμαστε και με τη δική Του δύναμη θα τα καταφέρουμε.

Και προς Θεού μην προσπαθήσουμε να αξιολογήσουμε αυτόν τον αγώνα και να απαιτήσουμε να στεφανωθούμε για αυτόν. Ο μισθός θα είναι πολύς, αλλά “εν τοις ουρανοίς”. Και μην πέσουμε στην παγίδα να κρίνουμε τον αγώνα των άλλων ανθρώπων. Υπάρχουν πάρα πολλοί αγωνιστές, που μόνο στα μάτια του Θεού αναγνωρίζεται η αξία τους. Υπάρχουν πάρα πολλοί, που δεν ζητούν ούτε την προβολή, ούτε τον δημόσιο έπαινο, γιατί δεν θέλουν να καυχηθούν για αυτό που κάνουν. Το θεωρούν αυτονόητο και πολύ μικρό σε σύγκριση με την αγάπη του Θεού.

Και κάτι τελευταίο που το είπε και ο π. Γεώργιος. Ο αγώνας μας θα τελειώσει, όταν θα κλείσουμε τα μάτια μας. Αν πιστέψουμε, έστω για μία ημέρα, ότι έχουμε νικήσει, τότε ίσως θα έχουμε πέσει στην παγίδα της υπερηφάνειας και του εφησυχασμού.

Και επειδή ο Θεός είναι φιλεύσπλαχνος, μακρόθυμος και πολυέλαιος θα κρίνει τον αγώνα μας με τον δικό Του τρόπο και με την δική Του αγάπη. Ο κάθε αγώνας είναι προσωπικός, αδελφοί μου. Δεν είναι όμοιος για κανέναν από εμάς. Γι' αυτό χρειάζεται ο πνευματικός πατέρας. Είναι απαραίτητος ο πνευματικός για να μας κατευθύνει σε αυτόν τον αγώνα. Αυτός μπορεί να μας συγκρατήσει και να μας συγκροτήσει σε αυτόν τον αγώνα».

Ολοκληρώνοντας, ο Σεβασμιώτατος ευχαρίστησε και πάλι τον π. Γεώργιο Σχοινά. Ευχαρίστησε επίσης το Δ.Σ. της Ενωμένης Ρωμαιοσύνης και τον κ. Κωνσταντίνο Μπόκα, Πρόεδρο του Τηλεοπτικού Σταθμού ΑΧΕΛΩΟΣ που διοργάνωσαν την διάλεξη, τον Αρχιμ. Λαυρέντιο Καρανάσιο και το Δ.Σ. της Χριστιανικής Ενώσεως Αγρινίου για την φιλοξενία.

Τέλος, ενόψει της εορτής των Χριστουγέννων ευχήθηκε η καρδιά μας να γίνει το νοερό Σπήλαιο της Βηθλεέμ μέσα στο οποίο θα γεννηθεί ο Χριστός. «Μην λησμονήσουμε, ότι τον Χριστό τελικά τον προσκύνησαν εκείνοι που είχαν καθαρότητα στην ψυχή, απλοϊκότητα στο φρόνημα, αγαθή διάθεση και σίγουρα καλή προαίρεση. Ας ακολουθήσουμε και εμείς τον αστέρα της Βηθλεέμ, όπως οι Μάγοι και ας μιμηθούμε την καθαρότητα και την καλή προαίρεση των βοσκών και τότε όχι μόνο θα δούμε, όχι μόνο θα προσκυνήσουμε, όχι μόνο θα βρεθούμε δίπλα στο Χριστό, αλλά ο Χριστός, το βράδυ των Χριστουγέννων, θα κατοικήσει μέσα μας και θα είμαστε παντοτινά ενωμένοι μαζί Του».